

واشنتن-و-صلح-رهبر

در اوایل جنه انقلاب مردم سوره، تهران از موضع نظام بعثه مخالف همه ابتارات عرب و بن المللا و مانع از رسدن به راه حل مسالمت آمز بود حمايت رد؛ راه حله شور و نهادها آن را حفص مرد و سوره را از جن فرقه ا و رانر دور نه مداشت. در نار دستاه تبلغات نظام ه در مسالمت آمز بودن تظاهرات تش مرد و آن را ساخته و رداخته اد خارج و ابزار ترورستها معرف مرد ه قصد دارد ثبات و امن ت سوره را از بن ببرد، نخبان دستاه تبلغات ايران بر اروان خود دلال عقدت متراشدند تا مخالفت خود با رسدن به راه حل با انقلاب را توجه ند به ان بهانه ه هرز زربار صلح جدد همانند صلح حسن بن عدا با معاوه نمروند.

ايران وقت احساس رد خطر حضورش در سوره را تهدد مند، نخبان ادثولو اراذرنه مصالحه نظام با انقلاب سوره در ماهها اول را با نتاج صلح حسن با معاوه مقاسه ردد ه استاد فلسفه دانشاه لبنان و جه قانصو در تايش «شعه امامه مان متن و تاريخ» آن را با ان فته توضح مدهده: «اثر صلح همون صاعقه ا بر بزبان مخلص بت شع بود، صلح در عمل به بعث با معاوه و نار ه از آنه به قدرت بر مشت محدود نمشد بله به مثابه رانده ساختن امل «اردواه عدا و امان بخشدن به دده شعه در شاله نظام، ساس و ساختار بود

ان نخبان بر اساس منافع ساس خود در اعلام مخالفت دوباره با صلح امام حسن تردد به خود راه ندادند و انه به طور خلاصه بوند او به نفع اموان از قدرت نار ه مرد در حاله رواتها شعه از اهل بت تأد مند ه حسن بن عدا با ان فته صلح را وصف رده است: «جمجمهها عرب در دستم بود و با «آنس ه صلح مردم صلح مردند و با آنس ه مجندم مجندند، آن (قدرت) را برا خدا و حفص خون مسلمانان رها مردم

صلح در مرث شعه جاه دوم به امام حسن بخشد علرغم انه دباهها مورخان در توصف و اربا با آن متفاوت است، برخ از آنها آن را صلح و برخ آتش بس مدانند. با صرف نظر از انه صلح بودا آتش بس، اما در هر دو حالت موضع امام حسن در مخالفت با ادامه جنو عقب نشناز مواجهه شجاعانه بود. موضع امام حسن املا با مرث اهل بت و جنبش امام عدا بن اب طائب همخوان دارد ه تلف مسئله خلافت را با ان فته روشن رد: «تا آنه از امور مسلمانان به دست من رسده تسلیم نم.» همه امامان س از امام حسن از فرزندش زن العابدین تا امام ازدهم حسن عسر به آن عمل ردد به طور ه به صلح متمال بوند و از قدرت فاصله رفتند و به استئنا امام رضا ه خلفه عباس او را و لعهد خود نامد، از آن دور زدند. شان ذر انه رهبران بشتر خزشها هاشم س از ربلا ه عله اموان و عباسان شل رفتند، به طور مستقم از خاندان امام عدا و بانو فاطمه زهرا نبودند

اما بر اساس مصلحت استرات جدد و فور ه به منافع نظام ايران خدمت مند، رهبر جمهور ايران عدا خامنه ا به صلح امام حسن اعتبار دوباره بخشد و توقت رد: «من معتقدم امام حسن مجتبی شجاع ترن پرهی تاریخ اسلام است. اشان حاضر شد خود را و نام خود را در مان دوستان نزدش، فدای مصلحت واقعی ند و تن به صلح دهد، برای انه دده بانی اسلام و حفاظت از قرآن و هدات نسلها آنده تاریخ را در موقع خود انجام دهد.» موضع رهبر شفته ساز شد و آن را به عنوان زمند برا عقب نشنا ارازا زمنة ذبرا تحولات در ماهت اسب تضر نظام دانستند. جملات رهبر از نظر معنا با فتهها اله نار جمهور اسلاماران آت الله خمند تفاوت دارد و فته خود را آماده نوشدن جام زهر رد، اما تفاوت بن اول و دوم ان است ه خمند جنرا

به دلایل متعدد صاحبان تفسرها زینش از مرآت شع، از رداختن به صلح امام حسن با معاویه به خصوص در مرحله اوج ر منطقه اشعه دور مزینند؛ ان اوج رفتن به انقلاب ایران و طرح صدور آن و تحولات نو عقدت ارتباط دارده نظام ساز هوت آن را تحمل رد. به بهانه حفاظت از عقده ه از مظلومت تاریخ و به ارر آن در منازعات نود شروع مشود. مسئله ه با آنه تاب ها اصل شع ه از مرآت اهل بت و اخلاق آنها نقل منند از نظر جوهر تفاوت دارد، اما ان ساده ساز متعمدانه برا طرح خاندان ابوطالب و مشروعت ه از فاجعه ربلا و امدها آن بر روابط فرقه ها و مذاهب اسلام از قرن هارم هجر تا متبلور شدن طرحها اسلام ساس (در آغاز قرن نشته) در دو شق شع و سذ معرفت، ان بار مشروعت خود را از شعاره آت الله خمذ سرداد «مرد ه فت» هره دارم از ربلا دارم

اما بازشت نود به صلح امام حسن از دره رامات و حفظ امت و موازن قدرت، ز جز مقدمه ا برا انتقال به مرحله جدید نست ه در آن امتاز ده دردنا به واشنتن وجود دارده رهبر اراد آن را به نرمش شجاعانه توصف رد

منبع: الشرق الاوسط فارس